תשבץ השלם הזה 2554

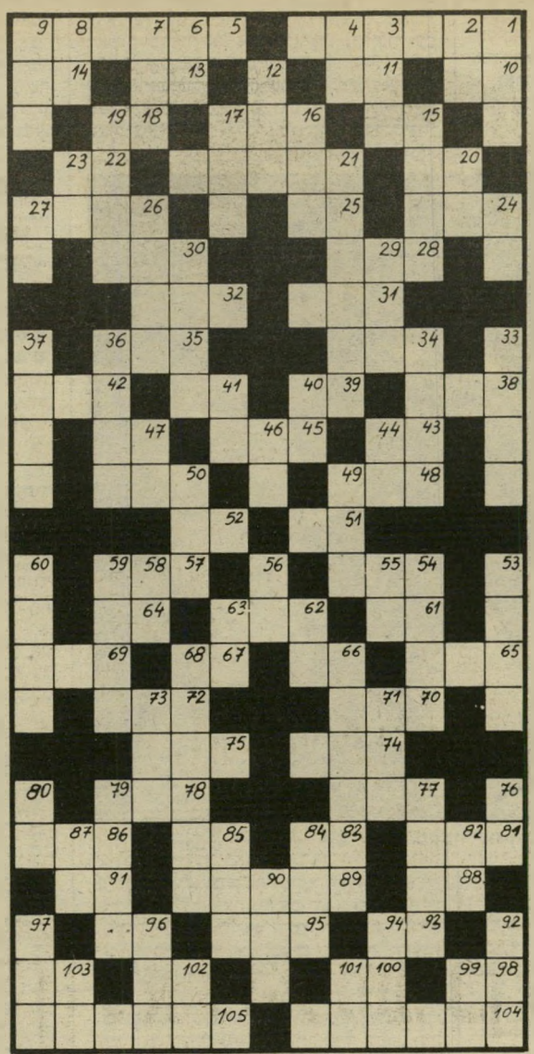

מאוזן:

1) נוטה להתלהב מהר (2,4); 5) יחידי סגולה, שנשארו לפלי־טה; 10) נקי, טהור; 11) בהיר, ברור; 13) פרח, ריחף; 15) כפוף ראשו; 16) שדה שלא נחרש; 18) תפר אחד; 20) ערמת עפר במקום חרב; 21) עיר שעדיין בלבה חומה; 22) מלה הבאה להמעיט; 24) אבן שיש לבנה; 25) אות המהפכת זמנים; 26) מונח; 28) הרגבים שהמחרשה מעלה מן הקרקע; 30) עוגה עגולה, יבשה ובתוכה חלל; 31) התמוטט, נפל; 32) נעימת הקול; 34) נתברך בתכונות או בכשרו־נות; 35) דליק; 38) שר לעצמו; 39) היסוד החומרי של תופעת התורשה; 41) זורם; 42) הקציץ הבריטי שעבר את הירקון בעת כיבוש הארץ מידי התורכים (ש"מ); 43) נסור אל...; 45) גבול; 47) בעוד, בעת; 48) התעסק ברבר; 50) לפני; 51) דין; 52) גם; 54) הרמה, הגבהה; 57) תולדות או מקור; 61) מש ממקומו; 62) לעג וחרפה; 64) כתם בעין; 65) די, מספיק (ארמית); 66) מקום גבוה המתרומם מעל האדמה; 67) מילת־שלילה; 69) הוגה־דעות אנגלי (מכונת הזמן) (ש"מ); 70) דפוק בשכל בעגה צבאית; 72) צבי מקרין המצוי בארצות הצפון; 74) קיפל והרים שולי הבגד; 75) הקלת ערכו; 83) אויב; 85) עמק; 86) אחי רבקה; 88) משאלה; 89) גיוס כספים למטרה כלשהי; 91) בוא (ארמית); 93) החלק הפנימי, הרך, בצמח; 95) נתרכך, נתמס־מס; 96) אם הפנינה; 98) צעיר; 100) נהר באיטליה; 102) מכסה הבית; 103) מלחין, מנגן החצר של הנסיך מוויימר; 104) שליה; 105) מתנופף.

מאונך:

1) קסם, כישוף; 2) בושם; 3) מבצר; 4) שומן, דשן; 6) רשעה; 7) אחי חם; 8) קיים; 9) לוח־עץ; 12) מקום פנוי; 15) סליל של טיפ־דקורדר; 16) משלו; 17) אבק, אפר; 19) קשור; 20) משקה סיני; 21) קליעה החוזרת ופוגעת בקולע; 23) פעוט; 24) קיצור שמה של מלכת בריטניה; 26) תשובה; 27) חלק 12 מהין; 29) שעור; 30) שמו העברי של מרקורי, הנוצץ בין הכוכבים; 33) בעל דעה צלולה; 34) בא במספר; 36) לא היו דברים מעולם; 37) יגיעה רבה, צרה; 40) משל, מופת; 41) קליפת ענב; 44) תינוקות; 46) שם אלוהים; 47) רואה ומרגיש; 49) שר הבהמה; 50) עוד, יותר (ארמית); 53) ממיסדי דגניה, שטבע בכינרת; 54) עושה רע; 55) אומץ; 56) האוניברסיטה שבה למד ג'ורג' בוש; 58) שנון; 59) רהביליטציה; 60) שבר בשיניו; 62) אדיש, לא לבבי; 63) כלי לנשיאת דברים; 66) אוונטורה; 68) שחיקה בקרקע, איכול; 71) המעטה, חסרון; 73) גוון אדום; 79) תיכף ומיד; 80) מין; 82) בהוראת הוספה ל...; 84) תשורה; 85) גמילות־חסדים; 87) פרשה בספר שמות; 90) השליך, זרק; 92) טאטא; 94) מלוא יד קמוצה; 96) שיפון; 97) הון, עושר; 99) שוקל; 101) יחידת־המידה של ההספק החשמלי; 102) קיבוץ בדרום; 103) כלי־נשיפה.

אביגיל יגאי

ליד התועבות

(המשך מעמוד 28)

נקבע כי, כאחד החריגים, ש־מותר לישראלי להשתתף ברב־שיח אקדמי־מדעי בינלאומי (שבו נוכח גם איש־אש"ף) "ובלבד שלא קיים עימו מגע בעניין מדיני".

במילים אלה הוסרו כל המסיכות. אין לחוק ולא כלום עם "מניעת טרור". הוא בא למנוע פעולה מדינית בלבד.

● החוק קובע לאזרחי ישראל עם מי מותר להם להיפגש כדי לדבר על השלום. ולמעשה הוא כופה עליהם בכוח החוק השקפת־עולם פוליטית — ההשקפה של הליכוד והימין של המערך.

● החוק מונע מראש את עצם הוויכוח על הצורך להידבר עם אש"ף, ואת העלאת תביעה זו במוסדות מיפלגתיים. במגמה לשנות את מצעי המיפלגות (כפי שתבע השבוע חיים רמון במיפלגת־העבודה, או כפי שהציע עזר וייצמן בטלוויזיה) שהרי אם כל פגישה עם אש"ף מהווה פשע פלילי — איזה פוליטיקאי יקום ויציע למיפלגתו לקבל מצע הקורא לביצוע פשע?

וכך סיכם את הדברים הפרופסור שניאור זלמן פלר, מישפטן בעל סמכות עולמית, שהוא איש בלתי־פוליטי:

"הניתוח המיקצועי... של ה־איסור הפלילי החדש מביא לי־מסקנה כי כל מטרת האיסור... היא לכפות על אזרחי־ישראל ותושביה השקפת־עולם ש־עניינה, כל כולו, הוא למסר, לרגשות ולכל היותר לפולי־טיקה.

"... לדוגלים בהצעת־חוק זו תפיסת־עולם פוליטית בנושא יחסי־ישראל עם העולם הערבי. אולם אין זה נושא שבו ניתן לכפות על הפרט תפיסות־עולם באמצעים פליליים, מבלי לפגוע בעקרונות המקובלים במדינה חופשית. שכן יש, ויכולות להיות, גם תפיסות פוליטיות אחרות.

"ומדוע במדינה חופשית דווקא? משום שבמדינות בעלות מישטר רודני כופים על האזרחים את המדיניות של מיפלגה אחת. זו האוחזת בהגה השילטון, ואין זה משנה אם אלה שתי מיפלגות, שלוש או ארבע מיפלגות. כל תפיסה חולקת היא בגדר איסור פלילי."

שאל הפרופסור פלר:

"האם נוכל עוד לסווג את עצמנו במחנה המדינות החופ־שיות, אם נגביל באמצעי־עני־שה את חופש־הפרט לקיים סתם מגע עם זולתנו, ויהיה מי שיהיה, ובלבד שלא תהיה לי מגע כל זיקה לקידום עבריי־נות?

"ואם אסור לפרט לקיים מגע כזה, מדוע שיהיה מותר לגוף פוליטי. כגון מיפלגה פוליטית. לדגול בגישה אחרת, ומדוע שלא לאסור על קיומה של מיפלגה כזאת? וזה מה שצפוי. שהיא הרי גורסת עמדה שיש בה עבירה פלילית.

"ומכאן קרובה מאוד השאלה: מדוע, בעצם, שלא תהיה מותרת מיפלגה אחת או שתיים בלבד, כבעלות הקו המדיני הרצוי, שתחזקנה בהגה השילטון?"

וכאן הוסיף הפרופסור פלר אזהרה, שעוד עלולה להדהד בסיפרי ההיס־טוריה:

"לבסוף, מישטר שמותרת בו־רק מיפלגת־השילטון הוא בלי־תי־ניתן לניתוק גם ממישטר של יחיד אחד. אין דיקטטורה בלי דיקטטור. לכך מוביל הקו הישיר, שתחילתו באיסורים כגון האיסור החדש!"

עמוד הקלון

אין זה מיקרה שחוק כזה לא התקבל בכל שנות שילטונו של הליכוד. לא זה בלבד שמנחם בגין לא היה סובל תועבה מישפטית כזאת (בגין עצמו בירך אותי פעם על מגעים שלי עם אש"ף, שנועדו לשחרר שבוי ישראלי), אלא שגם האופוזיציה לא היתה מאפשרת זאת.

רק במישטר של ממשלת־אחדות־לאומית, תחת ראש־הממשלה שימעון פרס, היתה אפשרות תועבה כזאת.

אין זה מיקרה שחוקים אלה התקבלו בשבוע האחרון של מושב הכנסת — האחרון לפני ביצוע הרוטציה, האחרון בימי כהונתו של שימעון פרס כראש־הממשלה. זהו אקורד־הסיום שלו בפרלמנט.

מנהיג התחיה, יובל נאמן, אכן הצהיר בעת הוויכוח בגאווה: לשווא נסיתי לשכנע את הליכוד לקבל חוק כזה, כשהוא היה בשילטון. רק עכשיו הצלחתי!

ייכר הדבר: לא מנחם בגין ולא הליכוד הכניסו את הזיהום הזה לספר־החוקים, אלא שימי־עון פרס והמערך.

הדבר היה בולט מאוד ברגעים האחרונים. ריגעי ההצבעה. לפי דרישת הליכוד נערכה הצבעה שמית, וכך נרשמה בפרוטוקול הצבעתו של כל חבר־כנסת.

השעה היתה אחרי 3 בבוקר. חברי־הכנסת הצביעו על תועבה חוקית זו כשהם עייפים ומותשים, חלקם נרדמים מרי פעם (היה צורך להעיר ח"כ אחד באמצע ההצבעות). התברחויות טפלות, כמו של ילדים עייפים, ניסרו בחלל. הרוב העצום של המצביעים נגד ההסתיגויות לא שמעו את הוויכוח ולא ידעו על מה הם מצביעים.

הליכוד הופיע כמעט במלואו, כגוש גדול ומאוחד. היודע מה הוא רוצה. ואילו המערך התנהג כאוסף סחבות, חסר־עקרונות וחסר־מצפון, עלוב כגוף ועלוב שיבעתיים כפרטים.

הנה עמוד הקלון:

● **בין הניצים שהצביעו בעד התועבה:** זאק **אמיר**, שושנה **ארבלי־אלמוזלינו**, בנימין **בן־אליעזר**, אמנון **לין**, אהרון **נחמיאס**, עדנה **סולודר**, שלמה **עמר**, נחמן **רז**, אפרים **שוהם** — כולם אנשי המערך.

לפני כמה ימים בלבד הודיע עזר וייצמן שהוא מוכן להיפגש עם יאסר ערפאת, בתנאים המתאימים — אך שני חברי־מיפלגתו, בן־אליעזר ועמר, הצביעו בעד איסור־המיפגשים.

נוסף על הניצים בולטים השפנים. שחרפתם גדולה עוד יותר — אותם שברחו מבניין הכנסת כמה דקות או כמה שעות לפני ההצבעה, כדי שיוכלו לטעון שלא שפכו את הדם הזה.

● **בין השפנים הנעדרים:** רפאל **אדרי**, ערי **אמוראי**, יוסף **בורג**, דוב **בן־מאיר**, חיים **ברלב**, עוזי **ברעם**, מרדכי **גור**, שימחה **דיניין**, מנחם **הבדן**, שלמה **הילל**, עזר **וייצמן**, גד **יעקובי**, אברהם **בין־עזרי**, יצחק **נבון**, אריה **נחמקין**, אורה **נמיר**, זידאן **עטשה**, שימעון **פרס**, יצחק **פרץ** (לא השר), יעקב **צור**, ישראל **קיסר**, יצחק **רבין**, אמנון **רובינשטיין**, משה **שחל**, אליהו **שפייזר**.

רשימת־קלון זו כוללת את כל שרי המערך, בלי יוצא מהכלל. ראוי להבלטה מיוחדת היעדרם של אמנון רובינשטיין ועזר וייצמן, וגם היעדרה של אורה נמיר, שהתיימרה להיות מלכת־היונים במערך, והאיש של רובינשטיין, עטשה הדרוזי.

● לעומת זאת בלטה הצבעתם האמיצה של קומץ אנשי־המערך, שהיה להם אומץ־הלב להישאר באולם ולהצביע בגלוי נגד התועבה, והם: אבא **אבן**, נאווה **ארד**, יצחק **ארצי**, עבד־אל־והאב **דראושה**, אהרון **הראל**, שבח **ויים**, דויד **ליבאי**, חיים **רמון**.

יחד איתם הצביעו נגד החוק כל חברי מפ"ם, ר"ץ, רק"ח, הרשימה המתקדמת ומרדכי **וירשובסקי**. היה זה מראה משמח כשלעצמו: בפעם הראשונה הצביעו כל ארבע סיעות האופוזיציה היונית ביחד, בגלוי וב־גאווה, למרות כל השינאות והקינאות ביניהן.

משום־כך נחל חוק־התועבה

(המשך בעמוד 35)

איתן עמיחי
הדברת מזיקים בע"מ
מומחים להדברת תיקנים (גוקים),
תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים,
עירפול מיוחד לארועים למניעת
יתושים וחרקים מעופפים.
רמת-גן רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272 · טל. 6-5-790114
בשמירה על בריאותך ורכושך